

כאיך תערוג

פנינים על פרשיות השבוע וליקוטי ענינא דיומא מרבן של ישראל מרן הגראי"ל שטיינמן שליט"א

גליון 176 | שנה ד' | פרשת בראשית | שנת תשע"ז

פניני הפרשה

כוחם הגדול של היסודות והשפעתם על העתיד

בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ (בראשית א, א) שיחה בכולל חזון איש במוצאי שבת בראשית תשל"ב אמר רבנו שליט"א: "ידוע ומפורסם שבכל דבר העיקר הוא היסוד, אם היסודות חזקים, יש לקוות שגם ההמשך יהיה איתן". שונים הם הדברים כאשר היסודות חלשים, ולעניין זה נחשב כל נדבך כיסוד לנדבך שמעליו. אם היסוד עקום כל מה שייבנה עליו יהיה עקום וממילא גם מעורער ובלתי יציב. מציאות זו כשם שהיא מוכחת בעליל בבניין הגשמי. כך היא נכונה בעניינים הרוחניים.

בבריאת העולם בחר הקב"ה לברוא את העולם באות ב' מפני שהיא מרמזת למלה ברכה. וזה לשון המדרש (בראשית רבה א, י) 'ולמה בבי"ת שהוא לשון ברכה. ולמה לא באל"ף שהוא לשון ארירה'.

אף על פי שהאות בי"ת לכשעצמה אינה מבטאת ברכה, בכל זאת די בזה שהמלה ברוך פותחת בבי"ת, כדי לקוות שתשרה ברכה בבריאה אשר תיאורה מתחיל גם כן באות זו. באותה מידה היה קיים ח"ו חשש להיפך מזה אילו היתה הבריאה פותחת באות אל"ף המהווה גם את הראשית של המילה ארוך.

הסבר העניין הוא: שהאותיות הן עניינים רוחניים גבוהים ומסמלות את הדברים המורכבים מהן, לפיכך כאשר ישנו צירוף של ברוך הוא מעורר תקוה לברכה, וכדברי המדרש (שם) אלא אמר הקב"ה הרי אני בורא אותך בלשון ברכה והלוואי יעמוד.

ידוע מאמר חז"ל על אלישע בן אבויה שאביו הקדישו לתורה ביום ברית המילה שלו אחרי שראה את גודל כבוד התורה [שירדה אש והקיפה את הבית שבו ישבו תלמידי חכמים ועסקו בתורה, ומכיון שהיה בזה חסרון בכוונה לשם שמים יצא הבן לתרבות רעה ראה תוס' במסכת חגיגה דף טו]

יש כאן לימוד גדול עבורנו שכן כל פעולה הינה בהכרח בבחינת יסוד לפעולות שיבואו בעקבותיה, ופעולה שאדם נכשל בה גורמת גם כן שהפעולה שאחריה תיכשל על כן יש להיזהר בכל פעולה ופעולה ולהביא בחשבון את המציאות שלהצלחתה או לכשלונה תהיה השפעה גם להבא.

ידיעה זו הינה חשובה בעיקר לבחורים צעירים העושים את ראשית צעדיהם בחיים עליהם ללמוד מהנאמר כאן להקפיד ולדקדק עד מאד שלא יהיה פגם במעשיהם שהם יסוד בניין חייהם, על כן יקבל עליו כל נער וכל בחור עול תורה ביתר שאת כדי שאחר כך במשך כל ימי חייו יהיה מאושר בתורה וביראת ה'. (ילקוט יוסף לקח בראשית ע"פ ימלא פי תהלתך ח"א עמ' נ"ט)

ברכה בימים

ויברך אתם אלקים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ (בראשית א' כ"ב)

תני בר קפרא בתולה נשאת ברביעי ונבעלת בחמישי הואיל ונאמרה בו ברכה לדגים (כתובות דף ה' ע"א).

צריך ביאור מה המיוחד במה שבאותו יום כתבה התורה את הברכה הא הברכה לא נאמרה דוקא על היום ההוא אלא על כל הימים?

וחזינן מזה חידוש דמכל מקום הברכה תחול יותר באותו היום שנאמרה בו הברכה משאר הימים (אילת השחר כתובות דף ה' ע"א ד"ה הואיל ונאמרה בו ברכה) [א"ה והביאור בזה כמ"ש בתשו' הרשב"א ח"א ס' תי"ג דבכל יום מימות השבוע תתחזק בו המלאכה שנבראת בו, ומביא הרבה דוגמאות לזה, ופירש בזה גם הא דבתולה נשאת ליום הרביעי משום ברכה דששת ימי בראשית]

תשובה על הקנאה

ויאמר קין אל הבל אחי ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחי ויהרגו. (בראשית ד, ח)

הסתפק רבנו: כתוב שקין עשה תשובה, על מה הוא עשה תשובה, על עצם הרציחה, או על המדה של קנאה שנגרמה לו? והרי אם הקנאה נשארת זה כמעט לא שוה כלום התשובה. (הפנקס עמ' 173 ועי' ימלא פי תהלתך ימים נוראים עמ' קע"ו - קפ"א באריכות בענין זה)

אל יפתח אדם פיו לשטן

עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב (בראשית ג' י"ט) והכתיב כי עפר אתה ואל עפר תשוב, ההוא שעה אחת קודם תחיית המתים. (שבת דף קנ"ב ע"ב).

איתא בכתובות (דף ח' ע"ב) לעולם אל יפתח אדם פיו לשטן, רבים שתו לימא רבים ישתו לא לימא, משתה ראשונים לימא משתה אחרונים לא לימא.

ויש לעיין כיון דכל אחד מוכרח לשוב להיות עפר שעה אחת קודם תחיית המתים, איזה פתיחת פה לשטן יש כאן?

וצריך לומר משום דבאותה שעה לא יהיה אבילות דהא כולם ימותו שעה אחת לפני תחיית המתים, ורק למות באופן שישארו אבלים זה פתיחת פה לשטן.

(אילת השחר כתובות דף ח' ע"ב ד"ה אל יפתח אדם פיו לשטן)

יש בריאה לא טעימה?

ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלקים כי טוב (בראשית א, יב)

סיפר הרב שמואל קול ז"ל: "בלומדי בישיבה קטנה של פוניבז' שפעלה בהיווסדה בבנין לוס אנג'לעס שבכיכר הישיבה, הייתי מביא יום יום ארוחת צהריים מבתי אבות למרן ראש הישיבה שליט"א, שמשפחתו עדיין גרו בכפר סבא. והוא התגורר בגפו בימות השבוע בישיבה. פעם שאלני על תוספת מסויימת באוכל מה היא? והשבתי לו: "דומני שזה קישואים מבושלים שנתמעכו... והוספת: "זה טעים מאד", השיבני מיניה וביה: "הראית מימך דבר מאכל שברא הקב"ה שאינו טעים?!... (רעיונות ומסרים ח"ד עמ' 137)

גליון זה מוקדש

לכבוד הגאון רבי יעקב שולביץ שליט"א ממקורבי רבינו שליט"א ורעייתו הרבנית תחי' לרגל היובל, יזכו לראות דורות של עמלי תורה, זרע קודש וטהור, לאורך ימים, דשנים רעננים, באושר ושמחה

על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לכשר אחד (בראשית ב, כד) רבנו שליט"א עוסק הרבה מאוד בהשכנת שלום בין איש לרעהו בין איש לאשתו, בעצה ותושיה והזכרה, נביא כאן מעט מהדברים ועוד חזון למועד א"ה. [וראה עוד בספרים 'מאחורי הפרגוד' 'בינת המדות להגר"י לורינץ' 'זכו' וכו' עוד הדרכות רבות מרבנו שליט"א בענין זה].

על מה להתפלל תחת החופה

בעת שנכנס לרבנו חתן הלומד בישיבת ארחות תורה להתברך לקראת חתונתו ושאל על מה לכוון בתפילה תחת החופה, השיב רבנו: "שהבעל יהיה טוב עם האשה, ושהאשה תהיה טובה עם הבעל".

כבוד האשה - מכתב רבנו

בס"ד. היות שיש אנשים מגנים את היהודים שומרי מצות בגלל שמשפילים את כבוד האשה, ראוי להעתיק דברי הגמ' והפוסקים.

יבמות ס"ב ע"ב תנו רבנן האוהב את אשתו כגופו והמכבדה יותר מגופו וכו'. וזה לשון הטור בהקדמה לאבן העזר ועל כן ראוי לאדם לאהוב את אשתו כגופו ולכבדה יותר מגופו ולרחם עליה ולשמרה כאשר ישמור אחד מאבריו, וכמו כן היא חייבת לעבדו ולאהבו כנפשה כי ממנה לוקחה.

לכן אצל החרדים לדבר ה' העיקר כבוד אשתו, והם כאילו דורשים כבוד האשה.

ובגמ' ברכות ס"א אחורי ארי ולא אחורי אשה, וכל א' יבין מה שלכן לא טוב שיהיו נשים לפני הגברים....

א.ל. שטיינמן. ד' טבת תשע"ב לפ"ק

לחנך את השני

כתב רבנו: זוג המתחתנים כל א' חושב שצריך לחנך את השני, וזה א' מהעיקרים הגורם ריב, וצריך להסביר לכל א' מהם שלא שייך לחנך א' את השני, ואז יש סיכויים שיהי' שלו

ונהנים ממנו עצה

א"ה מדי שבוע נביא כאן מעצות רבנו שליט"א על ענינים שונים מפיהם של בעלי המעשה. וכמובאר במש' באבות פ"ו כל הלומד תורה לשמה... ונהנים ממנו עצה ותושיה. ואיתא בילקוט (תהלים רמז תרי"ז) וכל אשר יעשה יצליח, שיהו הכל צריכין לעצתו כגון ר' אלעזר בן ערך שיעץ עצות ומצליחות, אמר לו נביא אתה אמר לו לא נביא אנכי אלא כך מקובלני מרבותי כל עצה שהיא לשם שמים סופה להתקיים. אמר ר' מנשיא מקרא מלא הוא ועצת ה' היא תקום. מי שיש בידו עצות המתאימות למדור זה מכלי ראשון נשמח לקבלם.

הכו יום אחד

לפני כחמש שנים, הקימו בעיר נהריה ארגון שובו בית ספר תורני לילדים שאינם שומרי תורה ומצוות כדי לקרבם.

ומפלגות של רשעים וכו' עשו עליהם כתבה גדולה בתקשורת על כך שנתנו להם בנין ותיכנונו ביום הראשון לשנת הלימודים לעשות הפגנה גדולה ליד בית הספר.

ונכנסו מנהלי הארגון לרבנו שליט"א ליטול עצה מה לעשות בענין.

אמר להם רבנו שליט"א שיאמרו לכל ההורים שביום הראשון לא יבואו לבית ספר אלא יבוא למקום אחר בעיר ושם יהיה הפתיחה, וכך עשו.

וביום הראשון התאספו ציבור להפגנה מול הבית ספר והביאו כלי תקשורת. ומחכים להתחיל בהפגנה כשיבאו התלמידים, וכך המתינו כמה שעות עד שראו שאין לימודים וחזרו כלעומת שבאו. ולמחרת התחילו התלמידים את הבית ספר כרגיל, ואין פוצה פה ומצפצף.

(מפי הרה"ג ר' א"ש שליט"א)

בית.

ברכה לשלום בית

אחד בא קמי' רבנו ואמר לו שרוצה ברכה לשלום בית ולאחר שברכו, א"ל אבל תעשה משהוא בשביל זה, ושאל האיש מה? א"ל רבינו תפייס אותה.

בהזדמנות לאחד שבקש ברכה לשלום בית, וכן לחתן לפני החתונה שבא לשאול הדרכה ועצה. היתה התשובה.

"תוותר ותחזור ותוותר" זוהי הברכה והעצה הטובה ביותר...

ואמר לו מי צריך לוותר? משל לילד קטן שמתוקטט עם איש גדול, ממי דורשים לוותר מהגדול, אותו דבר מהאיש דורשים לוותר שיש לו שכל יותר מאשר להאשה. וכל הבעיה של השלום בית הוא שכל אחד עומד על שלו, ברגע שאחד מוותר, נעשה שלום בית.

בספר מנוחה וקדושה [לתלמיד של ר' חיים וואלוז'ינר] כותב שכשאתה רואה שהאשה רוצה לנהל את עניני הגשמיות בבית, מה איכפת לך? אדרבה, היא רוצה, תן לה, ותשמח בזה שתוכל לשבת וללמוד, וכן בשאר דברים מה איכפת לו, אם היא רוצה שהארון יעמוד במקום זה, תן לה, שיעמוד שם מה איכפת לך... וכן יחשוב בכל הדברים, ואז היה הכל בסדר.

ופ"א הגיע לרבנו זקן בגיל פ' שרוצה ברכה לשלום בית ואמר לו רבנו בתקיפות: שבגיל כזה כבר צריך לדעת איך להתנהג.

זהירות בשלום בית

בשעתו כאשר ת"ח עסק בהוצאת קונטרס חשוב אודות גילוי משקין הביאו את הקונטרס לרבנו ונהנה מהדברים וגם בירך את המחבר וכו' אך מיאן לתת מכתב ברכה.

ולמקורביו גילה כי סיבת הדבר שהתחמק מהסכמה בכתב כי חושש שמכתב הסכמה שלו על הקונטרס יכול לגרום כמה וכמה בני תורה יראי שמים לנהוג בדין זה כמו שכתוב בקונטרס, אך מי יודע כמה קושי בשלום בית וגם כעסים בין האיש לאשה יכולה לגרום חומרה זו.

כי משום שדין גילוי הוא גם ביציאה קלה מהמטבח ללא כיסוי החלב שבקדירה או בכל מים שבתבשיל [שאינו רותח] שהאשה שכחה לרגע לכסותו וכו'. ולכן רבנו פחד לכתוב מכתב ברכה. (מאחורי הפרגוד)

בריאה חדשה

באחת מפגישות רבני בינת הלב במעונו של רבנו שליט"א הביא בפניהם את דברי חז"ל (מובא בטור סנ"ו) על הפסוק עושה שלום במרומי השמים עשויים מאש ומים אשר מעצם בריאתם ומהותם מריבה ביניהם תמיד, רק הקב"ה יכול להשכיח ביניהם שלום, וכך אנחנו מתפללים הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל.

שאל רבנו שליט"א מה באמת הם השמים אש או מים? התשובה היא שאינם לא אש ולא מים אלא בריאה חדשה "שמים" ובכן זוהי המציאות הנכונה של שלום בית לא היא ולא אתה אלא בריאה חדשה משניכם יחד, ואז זוכים לשכינה ביניהם ולקיום הברכה הגדולה שמברכים תחת החופה גילה רינה דיצה וחזרה אהבה ואחוה שלום ורעות.

(בינת המדות)

אי"ה ובל"ג מידי שבע נביא כאן מהליכות והלכות רבנו שליט"א ע"פ סדר השולחן ערוך. [מי שיש בידו דברים המתאימים למזור זה נשמח לקבלם, כמו"כ מי שיש לו הערות והארות על הנכתב נשמח לקבלם]. ומן הראוי לציין שאין למדים הלכות מפי מעשה, וע"כ אין לסמוך על הדברים למעשה בשום אופן, והכל נכתב בדרך מו"מ בלבד.

[א"ה וראה הליכות שלמה תפלה עמוד כ"ב שכן הורה הגרש"ז דאין לנו אלא מה שהזכירו הפוסקים והבו דלא להוסיף עלה עיי"ש]

צניעות גם בזמן החום

בעת שהותו של רבנו במחנה בשוויץ, הוצרך לעבוד בסלילת כבשים לטובת המדינה, והיה שם בזמן ההוא חום נורא, וגם במצב הזה היו צריכים לסלול כבישים, ורוב האנשים שעבדו שם הורידו את החולצה מחמת החום הנורא ששרר שם, וגם היהודים היר"ש הסירו את החולצה. רק שני אנשים מכל המחנה נשארו עם החולצה למרות החום הנוראי, ה"ה הגאון רבי משה סולוביצקי זצ"ל ויבדלחט"א רבנו שליט"א. (קו' דברי חיזוק בהלכה ובאגדה עמ' קט"ז בשם עד ראייה שהיה שם - רבי חיים שטרן זצ"ל)

מכתב רבנו בענין מלבוש של בן ישיבה

בס"ד כ"ו אלול תשס"ד - לכ' הרב וכו'... אודיע צערי לכ' על מה ששמעתי שיש מקומות שבחורי ישיבה נמצאים ערים הרבה מהלילה ומפטטים בדברים של מה בכך, ולבושים כשלא מכוסה כל הגוף כגון גופיה, וזה דבר גובל באיסור. וכ"ש שאין רוח חכמים נוחה להיות גילוי בשר הגוף. ועין משנה ברורה סי' ב' ס"ק א' וז"ל וכן צריך לזהר תמיד מחמת טעם זה שלא במקום הכרח מלגלות בשרו אפילו מעט כל שדרכו להיות מכוסה בבגדים לעולם, אבל רשאי לגלות ידו עד הקובד"ו וצוארו עד החזה, ובשער הציון מובא שזה מהפמ"ג וארצות החיים, וכש"כ שזה מאד לא דרך בני תורה, וזה גורם לקצת פריקת עול, ומאד יש להקפיד להיות צנוע גם במלבושיו. והיות שהימים הם בסוף אלול ומצפים לרחמים וצריך להוסיף בכל מדה נכונה, צריך לקבל על עצמו להתנהג בצניעות גם בלבשו.

חשש כל תשקצו

נתפרסם שבעת שהיה רבנו במסע חיזוק באנגליה והגיע לישיבת שערי תורה והיה אמור למסור שיחה, אך היה לפלא שלא הזכיר שם שום פסוקים ודברי חז"ל רק הזכיר עובדות על גדולי ישראל, והיה לפלא עד למאוד!

ואח"כ שנשאל על זה אמר שהיה לו איזה חשש שצריך לנקבו וממילא אין לומר במצב כזה דברי תורה, ואע"פ שהיה נראה מוזר מאוד לאנשים שלא הזכיר שום דברי תורה לא חשש לכבודו כיון שיש בזה חשש הלכתי. והוסיף רבינו שלדעתו בסוף ה' יותר תועלת מדברים אלו. [וכששמע ד"ז מן הגר"ק שליט"א התפעל ואמר זה נקרא מעשה!! שלא התחשב בבזיון ברבים שיהיה לו ובלבד שלא לעבור על ההלכה]. (צדיק כתמר יפרח)

תיקון חצות

כמה פעמים אחרי שיצאו אנשים מרבנו באישון לילה, ראו [מבעד לחלון] שאומר תיקון חצות. ואמר רבנו: בארחות רבנו (ח"א עמ' ג') מובא שאם היה הסטיפלער ער בחצות הלילה היה אומר תיקון חצות. אולם על החזון איש והגרי"ז זצ"ל אין לי ידיעה האם אמרו תיקון או לא? [ולגבי אמירת תיקון בשלשת השבועות עי' מש"כ בזה בעניני ת"ב]

לימוד בלילות

מאז ומעולם לא הורגל רבנו לעלות על יצועו בשעה קבועה, אלא לומד הרבה עד שנעשה עייף מאוד והולך לישון. ולפעמים נרדם כך על הכסא וכלל לא עולה לישון במטה. כמו כן, הרגלו של רבנו בדרך כלל שלא לישון ברציפות שינה ארוכה, אלא ישן כשלוש שעות וקם ללמוד, ולאחר מכן חוזר לישון עוד מעט. וסיפר רבנו, כי המהרי"ל דיסקין לא היה "הולך" לישון אלא למד עד שנרדם על כיסאו. וכן סיפר על הגרי"ז מבריסק, שבהיותו בחו"ל לא היה ישן במיטה אלא ישב על כיסאו ולמד עד שחטפתו שינה, ורק בליל שבת קודש היה הולך לישון במיטה. רק בשנותיו האחרונות ממש, כאשר הגרי"ז כבר היה חולה, היה נשכב במיטה בימות החול.

והרבנית ע"ה אמרה: **שהיא לא תגלה את צורת הלימוד של רבנו שליט"א בלילות בעולם הזה, אלא שומרת דברים אלו לעולם הבא.**

והרבה שנים היה מתקיים בבית רבנו שיעור לפני תפילת שחרית באשמורת הבוקר לבני עליה מובהקים.

רוב הראש

אמר רבנו: הגרי"מ פינשטיין אמר על הג"ר אלחנן ז"ל שהכיפה שלו היתה על כל ראשו, והביא שחמיו הגרי"ז ז"ל הלך עם כיפה על רוב ראשו.

ואמר רבנו שהחזו"א אמר דסגי ברוב הראש, וביאר רבנו, בפשוטו נראה שצריך שכל הראש יהיה מכוסה, אלא דרובו ככולו. [והנהגת מרן החזו"א ז"ל בזה ראה בארחות רבינו ח"ג עמ' קפ"ה, שלבש כיפה גדולה שכיסתה את כל הראש כמגבעת. ועיין דינים והנהגות פ"א ס"ז]. (אעלה בתמר מתורת החזון איש)

להוריד ב' בגדים יחד

כשהיה רבנו בכפר סבא התגורר לידו הרב זיס והביא לו לעבור על הספר 'שולחן הטהור', וכשהחזיר את הספר אמר לו, שהתעורר לו מהספר חידוש גדול, שמבואר שם שכשם שיש איסור ללבוש ב' בגדים ביחד, כך יש איסור להוריד ב' בגדים ביחד, והוא עד עכשיו לא הקפיד על זה, ומעתה יקפיד על כך.

מכתבים הערות והוספות

כאשר בס"ד התקבל הגליון בחיבה בהרבה מקומות בארץ ישראל ובחו"ל. וזכינו לקבל הערות והארות מרבבות הקוראים, ובל"ג נשתדל להביא מידי שבע ממכתבי השולחים, ומאהבת הצניעות ומעוד כמה טעמים, אנו נכתוב את שם המעיריים רק בר"ת ועמהם הסליחה.

גליון 116 בראשית תשע"ו | כתבנו אודות הגאון רבי גדליה רבינוביץ זצ"ל [שיום היארצייט שלו ל' תשרי תשמ"ב]. ושלחו לנו (רג"ה שליט"א) שפ"א ר' גדליה אמר להרב דסלר זצ"ל שאם הוא מחפש מישהו שהוא מבין בתורת הנסתר שידבר עם הגראי"ל שטינמן שליט"א. ופ"א בשבת אחה"צ נפגש הרב דסלר עם רבנו ודיבר עמו כמחצית שעה בענינים אלו. וכשנשאל רבנו על עובדא זו, לא יכל להכחיש את מה שראו, ואמר בענוותנותו 'הרי אתם יודעים שאין לי ידיעה בענינים אלו, ולא הבנתי מה הרב דסלר זצ"ל רצה ממני שדיבר עמי על ענינים אלו'.

עולם הישיבות

הנה אחרי השואה האיזומה שכיילתה את רוב עולם התורה רח"ל, הוקם התורה כחסידי ה' בארץ ישראל והנה בתחילה היו ישיבות בודדות בארץ ישראל, ומרן רבנו החזון איש זיע"א עמד והעמיד הרבה ישיבות וסיוע בהם בעצה ובתושיה בהרבה ענינים.

ולאחר פטירת החזון איש זצ"ל, היה מרן הגרא"מ שך זצ"ל אביהם של עולם הישיבות שעודד והקים ישיבות הרבה ע"י גדולי תלמידי חכמים ועמד לבסס אותם ברוחניות ובגשמיות ובצביון המיוחד של עולם התורה ומיניו אז שנחלש מסר מרן הגרא"מ שך זצ"ל ליבדלח"ט מרן רבנו שליט"א את הנהגת עולם הישיבות להדריכם בעצה ובתושיה ברוח ובגשם. ומלבד זאת הקים רבנו לתפארת כמה וכמה ישיבות חשובות גדולות ומפורסמות בארץ ישראל, ורבנו שליט"א מכתת רגליו מזה שנים והולך כמעט לכל הישיבות בארץ ישראל לחזקם בתורה ומוסר או בכינוסי בוגרים, או בשאר אירועים חשובים. ואי"ה מידי שבוע נכתוב על עולם הישיבות הגדולות בארץ ישראל, בכל שבוע כפי שיכיל הגליון [לפי סדר הא' ב'] דברים שרבנו מסר בישיבתם, או מכתבים ועובדות והדרכות שניתנו לפירסום לרבים. [ואי"ה בהמשך הזמן גם נביא מהישיבות בחו"ל כוללי אברכים, ישיבות קטנות ומקומות תורה שונים שדרש בהם מרן רבנו שליט"א]

ובזה נבקש מכל מי שיש ביזו הקלטה של שיחות או שיעורים בעולם הישיבות, או שיש בידו מכתב אודות ישיבות וכדו' או הדרכה ועובדה שקשורה לישיבות מסוימות, אנא שישלח בהקדם למערכת. [כמו"כ מי שיש בידו להוסיף על הנכתב נשמח לקבלו ואי"ה יפורסם בעתיד] אי"ה בשבועות הקרובים נכתוב אודות ישיבות: אופקים, אוצרות התורה, אור אלחנן, אור אליצור. מי שיש בידו אודות הנ"ל נא לשלוח בהקדם.

נתרבה התורה

בשיחה לראשי ישיבות (תשס"ו) אמר רבנו, מצד אחד הדור שלנו כ"כ חלש, אבל מצד שני ב"ה נתרבה קצת תורה בכל המדינות, בא"י לפני המלחמה כמעט לא היו ישיבות, באמת הישוב הי' גם יותר קטן מהיום אבל כמעט לא היו ישיבות, וכן בארה"ב ואירופה. ראשי הישיבות צריכים לדעת שהבנים הכי טובים של כלל ישראל הם בישיבות, וא"כ יש אחריות על ראשי הישיבות, שהם צריכים להציל את הדור הבא.

וכשדיבר רבנו פעם בחיוב אחריות אמר: וכך הוא גם בעבודת הקודש, אם ראש ישיבה אומר איזה מילה לא בסדר לבחור, עי"ז חלילה וחס יכול להיות שהבחור יצא ח"ו לרחוב וחלילה... והכל בגללו, וקשה מאד לצאת ידי חובתו. וסיפר לי אחד שהוא הי' באיזה ישיבה ואח"כ הלך לצבא, ובא להראש ישיבה שלו לספר לו שהוא הולך לצבא, ושאל אותו הראש ישיבה, למה הוא יוצא לצבא, ענה הבחור-כשהייתי בישיבה, אף פעם הראש ישיבה לא דיבר איתי מילה... והראש ישיבה הזה הי' אדם גדול מאד... וזוהי באמת אחריות, לכן אפשר לומר כי כמו שסנדלר וחייט... ככה גם ראש ישיבה...

ישיבת אהבת אהרן

הישיבה נפתחה בב"ב בשנת תשנ"ז ע"י הגאון ר' בצלאל אדלשטיין שליט"א לבחורים שהתחזקו להתקרב לאהלה של תורה

גדול, אבל צריך לדעת כי העיקר הוא מה שאנחנו יכולים להיות שומרי תורה ומצות, זה עיקר האושר, ועל זה צריך בעיקר להודות.

וממילא כל על הנסים ועל הפורקן מה אומרים שם, זדים ביד עוסקי תורתך רשעים ביד צדיקים, ומה הם רצו, הרי הם לא רצו שום רע הכל טוב, אדרבה בואו אתנו, תעשו כמו שאנחנו עושים, וכל מה שעשו הם דברים גופניים הכל, והתרחקו מזה, ויכלו להתגבר שיוכלו להתרחק מהגופניות, מכל הדברים של העולם הזה, זה האושר הכי גדול, ועי"ז אנחנו בעיקר צריכים להודות.

ואתם ב"ה שזכיתם להתרחק מהבלי העולם הזה, ורוצים להתקרב לתורה, אתם צריכים להיות מאושרים. הקב"ה יעזור שע"ז תעלו ותעלו ותהיו מאושרים תמיד.

כשרבנו היה בישיבה היה צלם שצילם את הדרשה, ואח"כ שרבנו המשיך לישיבה אחרת הלך עמו הצלם גם, פנה אליו רבנו ושאלו הרי כבר צלמת אותי מספיק דורש ומה אתה צריך ללכת לעוד מקום?

וענה לו הלה, שמה שצילם עד עכשיו ביקשו ממנו בישיבה שלא לפרסם מאהבת הצניעות שיש בישיבה, וא"כ נצרך ללכת לישיבה אחרת כדי לצלם ולפרסם. והתפעל רבנו מצניעות הישיבה בענין זה.

וכשהגיעו פעם להחתים את רבנו על מכתב למען הישיבה הקדושה, והיה כתוב שלומדים שם יומם ולילה, והתחבט רבנו כיצד אוכל לחתום על כך, האם לומדים שם כל הלילה, ושאל את המחתיים האם עד חצות לומדים בישיבה, ואמר לו שכן, והסכים לחתום ואמר שזה כבר נקרא יום ולילה.

שיחת מרן רבנו שליט"א בישיבה מוצש"ק וישב נר ב'

דחנוכה תשס"ד

מצד אחד אתם ב"ה מאד מאושרים, שעזבתם את כל השטויות מה שיש בעולם, בדרך כלל הרחוב מלא בדברים שאין בהם שום תועלת, לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, ואתם עזבתם את השטויות האלה, והתקרבתם ללימוד תורה, ואולי בן אדם לא יכול כ"כ להבין את זה, עד כמה שהוא צריך להיות מאושר מזה, שהוא עזב את כל הדברים האלה ובא ללמוד תורה.

כתוב בתורה שיתרו בא למדבר, ובמדין הוא היה נחשב הכי חשוב, והוא עזב את הכל, ובא למשה להיות "במדבר" אתם יודעים מה זה התנאים שיש במדבר, למרות שהיה שם נסים, היה מן וכו' בכל זאת סוף כל סוף זה מדבר! והוא עזב את הכל בשביל ללמוד תורה, והוא לא היה אדם קטן הוא היה אדם גדול מאד, והוא עזב את הכל כדי ללמוד תורה, ואתם לא במדרגה של יתרו, אבל בכל זאת כל אחד ואחד זכה שהוא יתקרב להקב"ה ורוצה ללמוד תורה, ובעצם מה צריך לומר לכם "אשריכם" תהיו שמחים, תשמחו בזה, תהיו מאושרים!

אבל לפעמים יש איזה דברים קטנים שמפריעים לבן אדם, והוא חושב שזה לא טוב לו, זה לא טוב לו, אבל זה טעות, כי השמחה צריכה להיות גדולה מאד, על שאתם עזבתם את הבלי העולם הזה והתקרבתם להקב"ה, אבל בכל זאת אפשר לומר כמה מלים. [כאן דיבר רבנו בעניני חנוכה]

וא"כ זה הדבר העיקרי מה שצריך לדעת בכל הדברים, יש דברים הרבה שאומרים נסים, ובודאי כל נס זה דבר

בשל נכונות של מספר אברכים ליטול על עצמם את העול הכבד של גיוס המשאבים למען המשך הדפסת הגליון והפצתו, ובזכות היענות יפה של רבים מקוראי הגליון, החל מפר' זו יחל הגליון אי"ה לצאת שוב במהדורה מודפסת. עם זאת, בכדי שנוכל להמשיך בזה יותר מתקופה קצרה אנו עדיין זקוקים לעזרת הציבור. העלות לשנה הקרובה הוא סכום גדול של רבבות שקלים, ועדיין לא הגיעו למחצית הסכום. מי שמעוניין להנציח תאריכים מסויימים במהלך השנה רצוי שיפנה כעת, כדי שנדע שאנו יכולים לעמוד במשימה. ניתן לתרום בפניה למוקד המגבית בטל' 072-2164440, בפניה לדוא"ל המערכת, או בכרטיס אשראי בעמדות נדרים פלוס בבתי הכנסת ברחבי הארץ